

Τάξε Μιχάλη, τάξε, στον Πανορμίτη!!!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ Κυριάκος, άπ' τη Σύμη, ένας θεοφοβούμενος θαλασσόλυκος, κάθε χρόνο, πριν φύγει για τη Μπαρμπαριά με το βουτηχτάδικό του, θα πήγαινε στον Πανορμίτη κερί και λάδι, θα κολλούσε ένα πεντόλιρο στο μέτωπο του Ταξιάρχη και θα 'παιρνε τον παπά να του κάνει αγιασμό.

“Έτσι έκανε και σε τούτο το ταξίδι. Ξαφνικά φύσηξε πουνέντες, από κείνους πού τύχαιναν μια φορά το μήνα. Για να μή χάσει τον ευνοϊκό αυτό καιρό ό καπετάνιος, πρόσταξε και λύσανε τους κάβους, σηκώσανε την άγκυρα κι άπλώσανε τα πανιά. Ύστερα έριξε αγιασμό στη θάλασσα και σάλπαρε με τη «Βασιλική», την τρικάταρτη μπρατσέρα του.

Μα πριν φτάσει στον κάβο του λιμανιού, το καΐκι τραβούσε ίσα για την ξέρα. Του

κάκου ό καπετάνιος στριφογύριζε το διάκι δεξιά. Ή «Βασιλική» δεν άκουγε τιμόνι.

– Κάτω τα πανιά παιδιά, πιάστε τα κουπιά, θα τρακάρουμε! φώναξε ό καπετάν Κυριάκος. Ρίξτε την άγκυρα κι ελάτε δλοι εδώ.

Αμέσως όλο το τσούρμο – βουτηχτάδες, κουπάδες, μούτσοι- συνάχτηκαν γύρω του. Έφερε εκείνος από την κάμαρα τον Άη Νικόλα και τον Ταξιάρχη, και, κρατώντας το ευαγγέλιο, τους είπε επίσημα:

– Θα ορκιστείτε όλοι με τη σειρά, πώς δεν πήρατε τίποτα από τον Πανορμίτη, ούτε γρόσια ούτε τάματα ούτε λουλούδια.

Όρκίστηκαν όλοι, εκτός από ένα καινούργιο βουτηχτή.

– Όρκίσου κι εσύ, Μιχάλη.

– Έγώ δεν ορκίζομαι. Δεν ορκίστηκα ποτέ.

– Μήπως έκλεψες τίποτα;

– Έγώ; Σ' όρκ...

– Καλά, δε σε βιάζω, είπε ό καπετάνιος, και του 'ριξε δυο άγριες ματιές.

Το τρικάταρτο συνέχισε το δρόμο του χωρίς εμπόδιο. Σε τέσσερα μερόνυχτα βρεθήκανε στα περιγιάλια της Μπαρμπαριάς κι άρχισαν τις βουτιές. “Όλοι οί βουτηχτάδες γέμιζαν καθημερινά την απόχη τους με σφουγγάρια, και μόνο ό Μιχάλης δεν μπόρεσε να κάνει ούτε μια βουτιά, γιατί ήταν συνέχεια θερμασμένος.

Ένα βράδυ ο καπετάν Κυριάκος τον πηρε στην κάμαρα του, μπροστά στα εικονίσματα.

– Πές μου, τί έκλεψες του Ταξιάρχη;

– Ένα караβάκι ασημένιο.

– Που είναι;

– Το πούλησα.

– Άτιμε! αγρίεψε ο καπετάνιος. Τάξε στο Μεγαλόχαρο.

– Δεν τάζω. Αυτός έχει τόσα. Μ' ενα πού του 'κλεψα θα φτωχύνει;

– Ήμαρτον, Πανορμίτη μου, ψιθύρισε ο Κυριάκος. Το μισό μου σφουγγάρι δικό σου.

Στην επιστροφή, δέκα μίλια μακριά από τη Σύμη, φύσηξε άγριος σορόκος. Ουρανός και θάλασσα όλα μαύρα. Τα πανιά μαΐναρισμένα. Μόνο ένας παπα-φίγκος ανεμίζει. Ο καπετάν Κυριάκος δεμένος στην πρύμνη, βαστά το τιμόνι, μα πού να τον ακούσει!

– Ανέβα, Μιχάλη και κατέβασε τον παπαφίγκο. Γρήγορα, θα πνιγούμε!

Εκείνος ανεβαίνει τρέμοντας και μαζεύει. “Ένα πελώριο κύμα τραντάζει τα πλευρά της «Βασιλικής» και ό Μιχάλης τινάζεται στη θάλασσα.

– Τάξε, τάξε Μιχάλη, φωνάζει ό καπετάνιος.

– Βοήθεια, τά..., βοήθεια... τάζω!

– Ρίχτε σφουγγάρια, παιδιά, στη θάλασσα, δέστε απάνω και τους φελλούς.

Όλοι, κουπάδες, βουτηχτάδες, αρπάζουν τσουβάλια γεμάτα σφουγγάρια, και τα πετάνε στη θάλασσα.

– Πανορμίτη μου, κάνε να πιάσουμε στο λιμάνι σου και θα σου φέρω τ’ ασημένιο караβάκι μαλαματένιο, έταξε ό καπετάνιος.

Μια ώρα πάλεψαν άγρια με το κύμα. Ύστερα όλα ησύχασαν. Ο σορόκος έπαψε και ή μπρατσέρα μπήκε περήφανη στο λιμάνι. Τα σφουγγάρια όλα πεταμένα στη θάλασσα. Μα ό καπετάν Κυριάκος τα χαλαλίζει.

– Αυτός πού μας τα πηρε, αυτός θα μας τα δώσει, παιδιά. Κατεβάστε τη βάρκα.

Ή βάρκα ξεκινάει, μα σε λίγο ακούγονται φωνές άπ’ το καΐκι:

– Καπετάν Κυριάκο! Καπετάνιο!

– Τί είναι, μωρέ!

– Τα τσουβάλια μας, τα τσουβάλια μας ήρθαν! Η βάρκα γυρίζει πίσω, μά, πριν φτάσει, τρακάρει σ’ ένα μαύρο όγκο.

– Τα σφουγγάρια μας! φωνάζει ό Μανωλιός. Σηκώνεται ο καπετάν Κυριάκος, και τί να δει!

Τριγύρω στη βάρκα έπλεαν πέντε-έξι τσουβάλια, και σ’ ένα άπ’ αυτά ήταν γαντζωμένος ό Μιχάλης!

Τον πιάνουν αμέσως και τον ανεβάζουν αναίσθητο μαζί με τα σφουγγάρια στη

«Βασιλική». Σκίζουν τα ρούχα του, τρίβουν με ρούμι την καρδιά, του βάζουν αέρα άπ' το στόμα με το φυσερό.

– Νερό, ψιθυρίζει ό ναυαγός, και ανοίγει τα μάτια του.

– Τάξε, Μιχάλη, τάξε στον Ταξιάρχη.

– Τάζω... συχωράτε με.

Δυο δάκρυα κύλησαν από τα μάτια του καπετάν Κυριάκου.

– Πανορμίτη μου, συχώρα τον. Το μισό μου σφουγγάρι δικό σου.

Πηγή: *«Εμφανίσεις και θαύματα των αγγέλων», Ιερά Μονή Παρακλήτου*